

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 17/2016
21.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Ч.В. из Г., чији је пуномоћник М.Ђ., адвокат из К., против туженог Ј.С. ДОО из Р., ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Пожеги у седници одржаној 21.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Привредни суд у Београду.

Образложење

У току трајања судског поступка пред Основним судом у Пожеги (раније Општински суд у Пожеги), покренутог по тужби тужиоца Ч.В. из Г. против туженог Ј.С. ДОО из Р., ради накнаде штете, над туженим је отворен поступак стечаја, па је Основни суд у Пожеги донео решење П 1216/13 од 29.04.2014. године којим је прекинуо поступак у овој правној ствари, а на предлог тужиоца донето је решење П 1216/13 од 05.11.2014. године, којим је одређено да се поступак наставља, а да се по правноснажности решења предмет уступа Привредном суду у Београду, као месно и стварно надлежном.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности. Решењем Врховног касационог суда Р1 264/2015 од 01.04.2015. године, одређено је да је за суђење у овој правној ствари стварно надлежан Привредни суд у Београду.

Међутим, решењем П 4827/15 од 28.08.2015. године, Привредни суд у Београду се поново огласио стварно ненадлежним и по правноснажности решења предмет уступио Основном суду у Пожеги, с обзиром да је у току стечајног поступка над туженим донето решење Ст 23/15 од 15.04.2015. године, којим је потврђено усвајање плана реорганизације туженог, као стечајног дужника и обустављен стечајни поступак над њим.

Основни суд у Пожеги није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08 и 101/13) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Београду.

У конкретном случају решењем Привредног суда у Београду Ст 23/15 од 15.04.2015. године потврђено је усвајање измењеног и допуњеног Плана реорганизације стечајног дужника, овде туженог и одређено да се обуставља стечајни поступак над стечајним дужником.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08 и 101/13), прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у тим споровима једна од страна физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, док је ставом 1. тачка 4. истог члана, одређено да привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Законом о стечају ("Службени гласник РС", број 104/09, 99/11 и 71/12-УС), уређени су услови и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима, па је одредбом члана 1. став 2. одређено да се стечај, у смислу овог закона, спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца продајом целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица (став 3. истог члана), а под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то рedefинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације (став 4.). Одредбом члана 172. Закона о стечају, прописано је да извршењем плана реорганизације којим је стечајни дужник испунио све обавезе предвиђене планом реорганизације, престају потраживања поверилаца утврђена планом реорганизације.

Правилна примена наведених оредаба Закона о стечају подразумева да се обуставом поступка стечаја по правноснажности решења о потврђивању и усвајању плана реорганизације стечајног дужника, обуставља само поступак стечаја који се спроводи банкротством, док се стечај наставља спровођењем реорганизације дужника, на основу усвојеног и потврђеног плана реорганизације, о коме мора да одлучи суд који је и потврдио план реорганизације, што значи привредни суд. Тек доношењем решења којим се поступак стечаја обуставља због

извршења плана реорганизације, стечајни поступак се обуставља у целости, а у односу на правно лице - раније стечајног дужника, престају све правне последице отварања и вођења стечајног поступка, а самим тим и примена одредаба Закона о уређењу судова у погледу стварне надлежности у споровима поводом стечаја или реорганизације. То значи да стварна надлежност привредног суда престаје тек доношењем решења о извршењу плана реорганизације и обустави стечајног поступка из тих разлога.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о спору између физичког и правног лица, да је против туженог правног лица обустављен поступак стечаја због усвајања плана реорганизације стечајног дужника, а не због извршења плана реорганизације, то је применом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, за суђење у овој правној ствари – стварно надлежан Привредни суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**